

Igor ŠEBO

Píseň domovníka

Každém tríská do zábradlí flaškou od mlíka
My jsme na dranc, kytky zvadlý, život utíká
Jedna rána padne vedle, druhá vod voka
Každém chce být aspoň slyšet jednou do roka

Každém tríská do zábradlí pěkně zvesela
Jen ta dáma na přizemí tríská manželza
Deset let mi chudák říká že se provrtá
Lávky chyba, pak ji líbá sem i na hrtan

Břečte slěny rozněžnělé

Až z nás budou archandělé

Břečte slěny z fasády

Přiletíme, setřem slzy, sednem na vnady

Každej tríská do zábradlí když jde sem i ven
Na hlavu jsme všichni padlí, život je jen sen
Jedna rána pro výstrahu, druhá o chlup blíž
Hrajou pátou, Osudovou, nekecej a míř!

Každém tríská do zábradlí, Bóže a proč ne
Na světě se platí stočné a ne otlučné
Jedna rána, žádná rána, druhá třískne víc
Po smrti už ze života nevytřískáš nic!

Břečte slěny...

Kam čert nemůže

Jako kapka vody do oleje davu
Vmísila se prostě, svěží, s léty jiná
Přesto její vášně zmátly tuhle hlavu
Jako hustý líkér místo decky vína.

Jako nová sirka na pokoji s plynem
Tančila a všechno uvnitř/vně jí chtělo
Prosil jsem jak student, polekán zlým stínem:
Neber mi mou duši, vezmi si jen tělo.

*Je mi hůř, je mi líp
Doma mám božský klid
Žiju rád v pohodlí
Tak mi už, čerte z pekla
Neposilej ji!*

Přišla večer ke mně – jistě, vím, co pije
Její oči byly jako okna v bouři
Oba dva jsme zhnuli, než přišel ten výjev:
Já hlasitě chrápu, ona tiše kouří

Po tom milování shodil jsem dvě kila
Ptal jsem se sám sebe, kde jsem se to ocit
Byl jsem značně umdlen, ona navařila
A zůstala u mne po tři dny a noci

Je mi hůř, je mi líp...

Co jsi mi to spískal? Zas nahá courá bytem
To mám za dobrotu, úctu k zbožnosti...
Pak jsem pojal nápad vyhodit ji s citem –
Měl jsem snad v tom srabu jiné možnosti?

Je mi hůř, je mi líp...

Blues zavřených dveří

Na zavřenejch dveřích našel jsem tvůj vzkaz
Na zavřenejch dveřích našel jsem tvůj vzkaz
Mám se ztratit v davu, nedělat si hlavu
Zapomenout na ten pokojj kterej hejčkal nás

Tejden do něj koukám dírkou klíčovou
Tejden do něj koukám dírkou klíčovou
Uvádá v něm růže a vůně tvého muže
Kterýmu tři černý noce oči vyklouou

Tyhle prasklý dveře, ty byly jediný
Který stálo za to otevřít
Za nima jsme páslí bílý periny
V perí umí budík líně jít

Ne, že bys 'mi přála něco špatýho
Ne, že bys 'mi přála něco špatýho
Ale za tvou zradu kletbu na tě kladu
Najdi vždycky u všech dveří zlýho vrátnýho

Propil jsem gáži

Propil jsem gáži
A tak se táži
Co budu zejtra dělati
Ráno mě chytne
Ruka mé bytné
A počne se mnou cloumati
Věřte že moci
Ještě dnes v noci
Do novin dát si inzerát
Výměním bytnou
Za vodu pitnou
Pak teprve bych mohl spát
Vodu bych vypil
Na vaše zdraví
Zjistil bych třeba
Že mě to baví
A za tu korunu
Která mi zbyla
Koupil bych šuměnek
Třeba půl kila
Svět by mi záviděl
Jak umím šumět
Kdekdo by to chtěl
Taky tak umět
Stal bych se mistrem v šumění
A tak bych přišel ku jmění
Teď jsem však v ráži
Propil jsem gáži
Po klidu toužím naprostém
Ráno mě chytne
Ruka mé bytné
A pozejtří spim pod mostem

Strážný anděl

Padá strážný anděl
Vlastní strážný anděl
Ztrácí pírká, ztrácí sílu
V deštích
Šutrů
A střel
Chtěl nám padlým, shůry kázat
Chtěl nás povznést k výšinám
Ztratil, chudák, stádo v blátě
Vlkům utek jen on sám
V očích máme kluzko
V rukou váhu seker
Jen pojd' pobýt v našem nebi
Zubů
Pěstí
A děr
Chtěls nám, padlým, shůry kázat
Chtěls nás povznést k výšinám
O svých ovcích víš tak málo
Cizí řečí smál ses nám
Čardáš smíchal slívy s ambrou
Křemár peří z křidel sdírá
Kašlals na nás, v zádech záblo
Hrajte! Patron umírá!
Umřel strážný anděl
Vlastní strážný anděl
Přišel pozdě s námi zapít
Syny
V kterých
Žít měl
Měl nás, v dobrém, spráskat bičem
Měl z nás v kartách kůži dřít
Strunkou měl hrát píseň na noc
Jak má nahý v trní žít
Čardáš smíchal slívy s ambrou
Křemár peří z křidel sdírá
Kašlals na nás, v zádech záblo
Hrajte! Patron umírá!
Umřel strážný anděl

Vlastní strážný anděl
Pláčou vlci nad sirotky
Draví
Lační
Tos ' chtěl?

Kdyby tu byla ženská

Každém den si u mě sedá
Na kus řeči prach
Od oběda do oběda
Máme zvláštní vztah
On ví, že ho neutru
Ať říká si co chce
Vydržíme spolu
Do konce

Ref:

*Jo, kdyby tu byla ženská
Teď by stála u plotny
Obyčejná ženská
Z rodiny Novotných
Brečela by nade mnou
I telenovelou
A i jinak by nám bylo*

*Spolu veselo
Jo, kdyby tu byla ženská
Ta s velkým výstřihem
Obyčejná ženská
Co chlapům meje zem
Spal bych s ní jak s medvídkem
A častějč ' bych se myl
A i jinak čas bych
Přizabil*

Před půlnoci třikrát hádám
Co je v konzervě
A můj prach mi smíchy padá
Na mý ruce dvě
Celej rok si nesáhnou
Na okolní svět

Zapomínaj studený
Jak led

Ref: Jo, kdyby tu byla...

Každém den si u mě sedá
Na kus řeči prach
Do postele lezu, aniž
Kalhoty bych stáh '
Až se ani nezuju
Tak cinkne na mě Smrt
Všechno kromě ní
Jsem už ze života škrť ' ...

Ref:

*Jo, kdyby tu byla ženská
Ta s velkým výstřihem
Obyčejná ženská
Co chlapům meje zem
Spal bych s ní jak s medvídkem
A častějč ' bych se myl
A co jinak?*

I tu Smrt bych přizabil!

Popoludnie

Dobry večer
Jistě divíš se, má drahá
V jakém stavu mě tu vidíš
Co si dávám?
Piju levnou slivovici
Popel klepu na zem, aha
Je to na palici
Pravdě uvěřit se zdráhám!
Roky věřím na zrcadla
A teď vidím, že jsme jiní
Šel jsem z práce dřív než padla
K stánku zašel pro noviny
A pak, stala se strašná věc
Promiň, cítím se jak pitomec

To mně stala se strašná věc
Bylo to nepřijemné, no
To byl fatální den. Nechci víc takových dní

Já odešel z kanceláře o půl jedné
Je to fajn, když se člověk zničehonic zvedne
Já v té čtvrti, tam kde dělám
Zabloudil jsem, vážně, ve dne
Já si připadal jak motýl
Který do bludiště vlietne
Pasáž kina zlákala mě
Abych prošel jejím stínem
Zhaslý neón, starý plakát
Obvykle je člověk mine
Vešel jsem a netušil
Ne, ne, ne miláčku, nechci kávu!
Netušil jsem co mě potká, jak riskuju...
To byl fatální den. Nechci víc takových dní

Tou pasáží došel jsem až do baru
Bylo prázdno, zněl jen tichý šepot páru
On se slovy dotkl všeho
Neviděli mou tvář bledou
Ona tak vnímala jeho
Že přestala bít sama sebou
Proč já nikdy nepoznal jsem
Co pravá láska s lidmi dělá
Tak jak viděla ho ona
Tys mě nikdy neviděla
Tíše zavřel jsem dveře
Odešel z té cizí tmy
To byl fatální den. Nechci víc takových dní
To byl fatální den. Nechci víc takových dní

Ta žena jsi byla ty!

Neodcházej

Nie, ne vážně, neodcházaj
Vedle mě se posad na zem
Najdi slovník v tašce své
Tuhle chvíli chtěl bych ustát
Mám spekané suche usta
Rozumieť si musíme

Nie, nie możesz teraz odejść
Snad jsem ještě pořád hoden
Twojich oczu, dloni twych
Mow, powiedz, że zůstaneš ještě
V náručí tě mít chci než tě
Na hranicích přejde smích

Nie, nie vážně neodcházaj
Ne, to není prázdná fráze
Zrobie wszystko, tylko badz!
Badz, bądź tu ještě chvíli prosím
Kdesi zbylo coś, co si
Chceme dát a wiś i proć

Nie, nie możesz teraz odejść
Místenku a lístek prodeje
Že to zkusíš, przisahej!
Badz! Chyby nś dŏw se mnou odćiń
Nie zabijaj tej miłosci
Daj spokojnie umrzec jej...

Badz! Zkameňme si do obrázku
Nezabíjej krátkou lásku
Vzkaž jí Ve dvou umírej.

Píseň pro Maryniu

Tahle písnička je z hudební komedie Pomalu a jeszcze raz, kterou spolu s Marií Meyer, Elkou Okupskou a Robertem Talarczykem hrajeme v Chorzwówě, Teatr Rozrywki.

Večeře

Pozval jsem pár kamarádů
Do královských Vinohradů
Popovídat dát si kávu
Když čas jindy nezbyvá
Pobýt chvilku mezi svýma
Reč proložit sklenkou vína
Společně si zavzpomínat
A třeba i zazpívat

Vzrušením mi srdce tepe
Když slyším jak někdo klepe
Už jsou tady-můj ty světe
Rychle spěchám ke dveřím
Přišli v houfu pěkně spolu
Jedenáctka apoštolů
Odvádím je k svému stolu

A podávám večeri

Jak vám chutná druzi moji
Každého z nich obletuji
Zábava však jaksi stojí
A 't se snažím sebevic
Mlčky jedí pijí tiše
Každý víno ze své číše
Trináctá je pro Ježíše
Naplněná z polovic

Mluvíím páté přes deváté
Co děláte-jak se máte
Jejich úzkost mě však mate
Copak nejsem jeden z nich
Že tu Kristus zrovna není
Jsou hned celí vyplašení
A já dal za pohoštění
Rovných třicet stříbrných
Čert vem prachy že jsou v tahu
Mně je líto našich vztahů
Kdybych viděl aspoň snahu
Takhle jsou jak zakletí

To jsem včera líp si popíl
S tím Pilátem odnaproti
Kecalo se- on vše platil
Dál mám díru v paměti

To je dneska tedy večer
Že bych vzteky skoro brečel
Člověk pro ně vaří peče
Chce je trochu potěšit
Na konec se dočká zrady
Otočej se k němu zády
Než takové kamarády
Lepší jít se oběsit

Tu traverseš la nuit

Tuhle píseň mi nabídla moje francouzská přítelkyně Corin-nouschka, Corine Milian.

Blues na cestu poslední

Černej nebožtiku, máš to ale kliku,
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,
černej nebožtiku, máš to ale kliku,
za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,
nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán.
Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká,
jen kopyta koní hrany tobě zvoní,
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká,
je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.
Kam ti pozůstali, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám,
kam ti pozůstali, kam ti vlastně dali
věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám,
proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.

Černej nebožtiku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevěšdní,
černej nebožtiku, když nemáš na muziku,
poslechni mou radu trochu nevěšdní,
zazpívej si sám blues na cestu poslední.

Klavír
Jiří Toufar

Hosté:
Robert Talarczyk (9, 12)
Marta Vančová (9)

Nahráno v lednu – září 2007 ve studiu TOFA

Mix: Jiří Toufar

Mastering: Michal Šenbauer, SUN STUDIO Tuchoměřice.

Produkce: Igor Šebo

Foto: Ondřej Dobiáš, 2007

Design: Tomáš Vokatý, ManCan Agency

Jazyková spolupráce: Jaroslava Pokorná

Děkuji těm, bez kterých by toto cd nevzniklo:

Robert Talarczyk, paní Kofta, Jolka Krol, Jiří Suchý, Michal Bajor, Corine Milian (Corinouschka),
Maria Meyer, Denisa Marková, Šaňo Škrinár